

Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΙΣ ΖΩΕΣ ΜΑΣ

Το κράτος τα τελευταία χρόνια έχει αρχίσει μια επίθεση σε καταλήψεις, κοινωνικούς χώρους καθώς και κόσμο που αγωνίζεται, σε μια προσπάθεια να εκφοβήσει και να καταστείλει όσους εναντιώνονται στην εξουσία του. Παράλληλα με την βοήθεια των ΜΜΕ αποπροσανατολίζει την κοινωνία από τα πραγματικά της προβλήματα συκοφαντώντας αυτούς τους χώρους ως άνομους και παραβατικούς.

Η πάταξη της ανομίας και της βίας ως δικαιολόγηση των επιχειρήσεων αυτών βέβαια δεν μας πείθει. Την ίδια περίοδο που καταλήψεις εκκενώνονται και σύντροφοι συλλαμβάνονται για κατοχή «πολεμικού υλικού», όπως άδεια μπουκάλια, τσεκούρι για καυσόξυλα, γκαζάκια για καφέ κ.τ.λ., άλλες πράξεις περνούν στα ψιλά γράμματα... Χρυσαιγίτες με επικεφαλή βουλευτή του κόμματος καταγράφονται σε κάμερα να επιτίθενται με συνοδεία μπάτσων στον κοινωνικό χώρο «συνεργείο» τραμπουκίζοντας 15χρονα και τον καθηγητή τους, η σύλληψη ατόμων στο Βόλο και η εύρεση όπλων στο σπίτι τους δεν συνδέεται με την χρυσή αυγή παρόλο που είναι ενεργά μέλη της. Αυτά είναι κάποια παραδείγματα της ανοχής του κράτους στη βία. Το κράτος δεν απεχθάνεται την βία, ισα ισα την εγκρίνει και την χρησιμοποιεί όταν εξυπηρετεί τους σκοπούς του. Οι καταλήψεις και οι ελεύθεροι χώροι αποτελούν ανάχωμα απέναντι στον φασισμό και τον ολοκληρωτισμό. Δεν είναι τυχαίο ότι μετά από κάθε εκκένωση κατάληψης ξεφυτρώνουν γραφεία ακροδεξιών. Πλέον είναι ξεκάθαρο ότι μπάτσοι και ναζί δρούν συμπληρωματικά: ότι το κράτος δεν μπορεί να καταστείλει με το νόμο το κάνει με παρακρατικούς.

Αυτό το καλοκαίρι το κράτος συνέχισε την επίθεση στους ελεύθερους χώρους, εκκενώνοντας βίαια καταλήψεις σε Ηγουμενίτσα και Πάτρα. Στις 21 Αυγούστου η αστυνομία εισέβαλλε στο ΕΜΠ «απελευθερώνοντας» 2 φοιτητικά στέκια. Αυτή τη φορά, χρειάστηκε «τηλεφώνημα» για την ύπαρξη «πολεμικού υλικού». Το πολεμικό υλικό βρέθηκε τελικά στην Θεσσαλονίκη, 20 μπόμπες μολότωφ, εντελώς τυχαία κοντά στο στέκι στο βιολογικό στο ΑΠΘ. Την επόμενη ακόμη πιο τυχαία, φύτρωσαν άλλες 13 αυτή τη φορά σε πιο φανερό σημείο. Η πανεπιστημιακή κοινότητα να μην δεν συνέδεσε το πολεμικό υλικό» με το στέκι, θέλει όμως να παρουσιάσει το χώρο, ως ορμητήριο παραβατικών ατόμων. Ζητάει την «απελευθέρωση» του για να το μετατρέψει σε κάτι πιο ακαδημαϊκό, όπως αποθήκη ή γιατί όχι mikel.

Το πανεπιστήμιο υφίσταται αλλαγές τόσο σε θεσμικό όσο και σε διαχειριστικό επίπεδο με πρόσχημα τον εκσυγχρονισμό του και την αναβάθμιση του επιπέδου σπουδών. Αυτό όμως βλέπουμε να μεταφράζεται σε απολύσεις εργαζομένων και περικοπές στους μισθούς τους, μείωση στα έξοδα λειτουργίας του πανεπιστημίου, υποχρηματοδότηση στην σίτιση και στέγαση των φοιτητών, ενώ αυτοί παράλληλα χρησιμοποιούνται ως φτηνό εργατικό δυναμικό σε διάφορα πόστα του πανεπιστημίου. Φυσικά για την ευδοκίμηση του νέου αυτού μοντέλου λειτουργίας οι σχολές μετά το τέλος των μαθημάτων κλειδώνονται και περιπολούνται από ιδιωτικές εταιρείες security ενώ η αστυνομία με κάθε ευκαιρία εισβάλλει στο μέχρι πρότινος πανεπιστημιακό άσυλο.

Απαραίτητη συνθήκη για την επίτευξη των σχεδίων αυτών είναι το φίμωμα κάθε ριζοσπαστικής αυτοοργανωμένης φωνής που κινείται στον πανεπιστημιακό χώρο, όπως στέκια, καταλήψεις και αυτόνομα σχήματα. Στο πανεπιστήμιο που ετοιμάζουν ο φοιτητής δεν αναπτύσσει σχέσεις, δεν αποκτά πολιτική και κριτική σκέψη παρά μετατρέπεται σε πειθήνιο εργαζόμενο. Το στέκι στο βιολογικό όπως και όλοι οι ελεύθεροι χώροι αποτελεί εμπόδιο σε αυτό καθώς παρέχει χώρο σε φοιτητές και μη για την δημιουργία πολιτικών και κοινωνικών ζυμώσεων.

Απέναντι στις μεθοδεύσεις τους είμαστε έτοιμοι να απαντήσουμε σε κάθε προβοκάτσια, είτε αύριο είτε στο απώτερο μέλλον.

ΤΑ ΜΠΟΥΚΑΛΑΚΙΑ ΣΑΣ ΚΑΙ ΣΕ ΑΛΛΗ ΠΑΡΑΛΙΑ

ΜΙΚΡΟΦΩΝΙΚΗ : Παρασκευή 23/8 6:00 μμ Τσιμισκή με Γούναρη

Στέκι στο Βιολογικό